

“मीठे बच्चे- निरन्तर याद रहोस् हाम्रो बाबा, पिता पनि हुनुहुन्छ, टीचर पनि हुनुहुन्छ अनि सतगुरु पनि हुनुहुन्छ, यो याद नै मनमनाभव हो।”

प्रश्न:- मायाको धुलो जब आँखामा पर्छ तब सबैभन्दा पहिलो गफलत कुनचाहिँ हुन्छ ?

उत्तर:- मायाले पहिलो गफलत (लापरवाही) गराउँछ जसले गर्दा पढाइ नै छोडिदिन्छन् । भगवान् ले पढाउनुहुन्छ, यो भुल्न पुग्छन् । बाबाका बच्चाहरूले नै बाबाको पढाइ छोडिदिन्छन्, यो पनि आश्चर्य छ । नत्रभने त ज्ञान यस्तो छ जसले गर्दा भित्र भित्रै खुशीमा नाचिरहनुपर्ने हो तर मायाको प्रभाव कुनै कम छैन । त्यसले पढाइलाई नै छुटाइदिन्छ । पढाइ छोड्नु अर्थात् गयल हुनु ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबा बसेर रूहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ । बुझाउनु उनीहरूलाई पर्छ जसले केही कम बुझेका छन् । कोही धेरै समझदार बन्छन् । बच्चाहरू जान्दछन्- उहाँ बाबा त बडो अद्भुत (वन्डरफुल) हुनुहुन्छ । हुन त तिमी यहाँ बसेका छौ तर मनमा सम्झन्छौ, उहाँ हाम्रो बेहदको बाबा पनि हुनुहुन्छ, बेहदको शिक्षक पनि हुनुहुन्छ । बेहदको शिक्षा दिनुहुन्छ । सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तको रहस्य सम्झाउनुहुन्छ । विद्यार्थीको (स्टुडेन्ट) बुद्धिमा त यो हुनुपर्छ नि । फेरि साथमा अवश्य लैजानुहुनेछ । बाबा जान्नुहुन्छ, यो पुरानो छी-छी दुनियाँ हो, यसबाट बच्चाहरूलाई लैजानु छ । कहाँ ? घर । जसरी कन्याको विवाह हुन्छ भने आएर कन्यालाई आफ्नो घर लैजान्छन् । अहिले तिमी यहाँ बसेका छौ । बाबा सम्झाउनुहुन्छ- बच्चाहरूलाई मनमा अवश्य आउँछ होला- उहाँ हाम्रो बेहदको बाबा पनि हुनुहुन्छ, बेहदको शिक्षा पनि दिनुहुन्छ । जति ठूलो बाबा उति शिक्षा पनि धेरै बेहदको दिनुहुन्छ । रचनाको आदि-मध्य-अन्तको रहस्य पनि बच्चाहरूको बुद्धिमा छ । जान्दछन्- बाबाले यस छी-छी दुनियाँबाट हामीलाई फर्काएर लैजानुहुन्छ । यो मनमा याद गर्नु पनि मनमनाभव नै हो । हिंङ्दा-डुल्दा उठ्दा-बस्दा बुद्धिमा यही याद रहोस् । अनौठो चीजलाई याद गरिन्छ नि । तिमी जान्दछौ- राम्रोसँग पढ्नाले, याद गर्नाले हामी विश्वको मालिक बन्दछौ । यो त अवश्य बुद्धिमा चल्युपर्छ । पहिला बाबालाई याद गर्नुपर्छ । टिचर पछि मिल्छ । बच्चाहरूले जान्दछन्- हाम्रो बेहदको रूहानी बाबा हुनुहुन्छ । सहज याद दिलाउनको लागि बाबा युक्तिहरू बताउनुहुन्छ- मामेकम् याद गर । जुन यादबाट नै आधाकल्पको विकर्म विनाश हुनेछ । पावन बन्नको लागि तिमीले जन्म-जन्मान्तर भक्ति, जप, तप आदि धेरै गरेका छौ । मन्दिरहरूमा जान्छन्, भक्ति गर्छन्, सम्झन्छन्- हामीले परम्परादेखि गर्दै आएका हौ । शास्त्र कहिलेदेखि सुनेका हौ ? भन्नेछन्, परम्परादेखि । मनुष्यहरूलाई केही पनि थाहा छैन । सत्ययुगमा त शास्त्रहरू हुँदैनन् । तिमी बच्चाहरूले त आश्चर्य मान्नुपर्छ । बाबा बाहेक कसैले पनि यो कुरा सम्झाउन सक्दैन । उहाँ बाबा पनि हुनुहुन्छ, टीचर पनि हुनुहुन्छ, सतगुरु पनि हुनुहुन्छ । उहाँ त हाम्रो बाबा हुनुहुन्छ । उहाँको कोही आमा बुवा हुनुहुन्न । कसैले भन्न सक्दैन- शिवबाबा कसैको बच्चा हुनुहुन्छ । यो कुरा घरी-घरी याद रहोस्- यो नै मनमनाभव हो । टीचरले पढाउनुहुन्छ तर स्वयम् कहींबाट पढेको हुनुहुन्न । उहाँलाई कसैले पढाएको छैन । उहाँ नलेजफुल हुनुहुन्छ, मनुष्य सृष्टिको बीजरूप हुनुहुन्छ, ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ । चैतन्य हुनाको कारण सबै थोक सुनाउनुहुन्छ । भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, म जसमा प्रवेश भएको छु यिनीद्वारा म तिमीलाई आदिदेखि लिएर यस समयसम्मको सबै रहस्य सम्झाउँछु । अन्त्यको लागि त फेरि पछि भन्नुहुनेछ । त्यस समय तिमी पनि जान्नेछौ- अब अन्तिम घडी आउँदै छ । कर्मातीत अवस्थामा पनि नम्बरवार पुग्नेछौ । तिमी निशानी पनि देख्नेछौ । पुरानो सृष्टिको विनाश त हुनु नै छ । यो अनेक पटक देखेका छौ र देख्दै रहनेछौ । पढ्छन् यस्तो, जस्तो कल्प पहिला पढेका थिए । राज्य लियो फेरि गुमायो फेरि अब लिइरहेका छौ । बाबा फेरि पढाइरहनुभएको छ । कति सहज छ । तिमी बच्चाहरू सम्झन्छौ- हामी साँच्चिकै विश्वको मालिक थियौ । फेरि बाबा आएर हामीलाई त्यो ज्ञान दिइरहनुभएको छ । बाबा राय दिनुहुन्छ यस्तो-यस्तो मनभित्र चल्नुपर्छ ।

बाबा हाम्रो बाबा पनि हुनुहुन्छ, टीचर पनि हुनुहुन्छ । टीचरलाई कहिल्यै भुल्छौ र ! टीचरद्वारा त पढाइ पढिरहन्छौ । कुनै-कुनै बच्चाहरूबाट मायाले धेरै गफलत गराउँछ । एकदम मानौं आँखामा धुलो हालिदिन्छ । पढाइ नै छोडिदिन्छन् । भगवान् पढाउनुहुन्छ, यस्तो पढाइलाई छोडिदिन्छन् ! पढाइ नै मुख्य हो । त्यो पनि कसले छोड्छन् ? बाबाको बच्चाहरूले । त्यसैले बच्चाहरूलाई कति खुशी रहनुपर्छ । बाबा ज्ञान (नलेज) पनि हरेक कुराको दिनुहुन्छ । जुन कल्प-कल्प दिनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- कम्तीमा यस प्रकार मलाई याद गर । कल्प-

कल्प तिमीले नै बुद्धछौ र धारण गछौ । उहाँको बाबा त कोही छैन, उहाँ नै बेहदको पिता हुनुहुन्छ । अनौठा पिता हुनुभयो नि । मेरो कोही बाबा छ, बताऊ ? शिवबाबा कसको बच्चा हुनुहुन्छ ? यो पढाइ पनि अद्भुत छ जुन यस समय बाहेक कहिल्यै पढ्न सक्दैनौ अनि केवल तिमी ब्राह्मणहरूले नै पढ्दछौ । बेहदको बाबालाई याद गर्दा-गर्दा हामी पावन बन्दछौ, यो पनि तिमीले जान्दछौ । नत्र भने फेरि सजाय खानुपर्छ । गर्भ जेलमा धेरै सजाय खानुपर्छ । त्यहाँ फेरि विशेष अदालत (ट्रिब्युनल) बस्दछ । सबै साक्षात्कार हुन्छ । साक्षात्कार विना कसैलाई सजाय दिन सकिदैन । अलमलमा पर्नेछन् हामीलाई यो सजाय किन मिलेछ ! बाबालाई थाहा रहन्छ— यसले यो पाप गरेको छ, यो गफलत गरेको छ । सबै साक्षात्कार गराउनुहुन्छ । त्यस समय यस्तो महसुस हुन्छ मानौं सबै जन्मको सजाय मिलिरहेको छ । लाग्दछ, सबै जन्मको इज्जत गयो । त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— मीठा प्यारा बच्चाहरू, पुरुषार्थ राम्रोसँग गर्नुपर्छ । १६ कला सम्पूर्ण बन्नको लागि यादको मेहनत गर्नु छ । देख्नु छ— मैले कसैलाई दुःख त दिन ? सुखदाता बाबाका हामी बच्चा हौं नि । एकदम फूल जस्तो बन्नु छ । यो पढाइ नै तिम्रो साथमा जान्छ । पढाइबाट नै मनुष्य अधिवक्ता (बेरिष्टर) आदि बन्छन् । बाबाको यो ज्ञान भिन्न र सत्य छ । यो हो पाण्डव गवर्मेन्ट, गुप्त । तिमीहरू बाहेक अरू कसैले बुझ्न सक्दैन । यो पढाइ अद्भुत छ । आत्माले नै सुन्दछ । बाबा घरी-घरी सम्भाउनुहुन्छ— पढाइलाई कहिल्यै छोड्नुहुँदैन । मायाले छुटाइदिन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— यस्तो नगर, पढाइ नछोड । बाबाको पासमा रिपोर्ट त आउँछ नि । रजिष्टरबाट सबै थाहा हुन्छ । यो कति दिन गयल रह्यो । पढाइ छोडेपछि बाबालाई पनि भुलिहाल्छन् । वास्तवमा उहाँलाई भुल्ने चीज त होइन । उहाँ त वन्दरफुल बाबा हुनुहुन्छ । सम्भाउनु पनि हुन्छ, मानौं एक खेल हो । खेलको कुरा कसैलाई पनि सुनायो भने तुरुन्त याद रहन्छ नि । त्यो कहिल्यै भुलिदैन । यिनले आफ्नो अनुभव पनि सुनाउँछन् । सानो छँदा नै वैरागी ख्याल रहन्थ्यो । भन्थे— दुनियाँमा त धेरै दुःख छ । अब मेरो पासमा केवल १० हजार मात्र भयो भने पनि ५० रूपैया ब्याज मिल्नेछ, यति भए पुग्छ । स्वतन्त्र रहनेछु । घरबार सम्हाल्नु त कठिनाइ छ । अनि फेरि एउटा चलचित्र हेरे ‘सौभाग्य सुन्दरी’... त्यसपछि वैराग्यको सबै कुरा टुट्यो । विचार गरे विवाह गर्छु, यो गर्छु । एकै थप्पड मान्यो मायाले, कला काया चट गरिदियो । त्यसैले अब बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, यो त दुनियाँ नै नर्क (दोजक) हो र यसमा फेरि जुन सिनेमा छ, त्यो पनि नर्क (दोजक) हो । यो देखनाले नै सबैको वृत्ति खराब हुन्छ । अखबार पढ्छन्, त्यसमा राम्रा-राम्रा महिलाका चित्र देखे भने वृत्ति त्यसतर्फ गइहाल्छ । यो धेरै राम्रो सुन्दर छ, बुद्धिमा त आयो नि । वास्तवमा यो ख्याल पनि चल्यो हुँदैन । बाबा भन्नुहुन्छ— यो त दुनियाँ नै खत्तम हुनु छ । त्यसैले तिमी अरू सबै भुलेर म एकलाई याद गर, यस्तो-यस्तो चित्र आदि किन हेछौ ? यी सबै कुराहरूले वृत्तिलाई तल ल्याउँछ । यो जे पनि देख्दछौ यो त श्मशानघाट हुनु छ । जे पनि यस आँखाले देख्दछौ त्यसलाई याद नगर, यसबाट ममत्व मेटाइदेऊ । यी सबै शरीरहरू त पुराना छी-छी हुन् । बन्न त आत्मा शुद्ध बन्छ तर शरीर त छी-छी छ नि । यस तर्फ ध्यान के दिनु छ । एक बाबालाई नै देख्नु छ ।

बाबा भन्नुहुन्छ— मीठा प्यारा बच्चाहरू, लक्ष्य धेरै उच्च छ । विश्वको मालिक बन्नको लागि अरू कसैले त कोशिश पनि गर्न सक्दैन । कसैको पनि बुद्धिमा आउन सक्दैन । मायाको प्रभाव कुनै कम छैन । वैज्ञानिकहरूको कति बुद्धि चल्छ । तिम्रो फेरि हो साइलेन्स (मौन), सबै चाहन्छन् पनि— हामी मुक्ति पाऔं । तिम्रो फेरि लक्ष्य छ जीवनमुक्तिको । यो पनि बाबाले सम्भाउनुभएको छ । गुरु आदि कसैले यस्तो ज्ञान दिन सक्दैन । तिमी गृहस्थमा रहेर पवित्र बन्नु छ, राजाई लिनु छ । भक्तिमा धेरै समय खेर फाल्यौ । अहिले सम्भन्धौ हामीले कति भूलहरू गर्नुभयो । भूल गर्दा-गर्दा बेसमझ, एकदमै पत्थर बुद्धि बनिसकेका छौ । मन भित्र आउँछ यो त बडो अनौठो ज्ञान छ जसबाट हामी केबाट के बन्छौ, पत्थरबुद्धिबाट पारसबुद्धि । त्यसैले खुशीको पारा पनि चढ्छ— हाम्रो बाबा बेहदको बाबा हुनुहुन्छ । उहाँको कोही पिता छैन । उहाँ टीचर हुनुहुन्छ, उहाँको कोही टीचर छैन । भन्नेछन् कहाँबाट सिक्नुभयो ! आश्चर्य मान्छन् नि । धेरै मानिसहरूले सम्भन्धन्— यो त कुनै गुरुबाट सिकेको हुनुपर्छ । त्यसो भए गुरुको अरू पनि शिष्य हुन्छन् नि । केवल एक शिष्य थिए त ? गुरुहरूका शिष्य त धेरै हुन्छन् । आगा खाँको हेर कति शिष्य छन् । गुरुहरूको लागि मनभित्र कति आदर रहन्छ, उनीहरूलाई हीरासँग जोख्छन् । तिमी यस्तो सत्गुरुलाई केमा जोख्छौ । उहाँ त बेहदको सत्गुरु हुनुहुन्छ । उहाँको वजन कति छ ! एउटा हीरा पनि राख्न सक्दैनौ ।

यस्तो-यस्तो कुरा तिमी बच्चाहरूले विचार गर्नुपर्छ । यो त महीन कुरा भयो । भन्न त सबैले हे ईश्वर भनिरहन्छन् । तर उहाँ पिता, टीचर, गुरु पनि हुनुहुन्छ, यो कहाँ सम्झन्छन् । उहाँ त साधारण रूपमा बसिरहनुहुन्छ । उहाँ सन्दलीमा पनि यसैले बस्नुहुन्छ ताकि बच्चाहरूको मुख देख्न सकियोस् । बच्चाहरूसँग त प्रेम हुन्छ नि । यी मदतगार बच्चाहरू विना स्थापना कहाँ गर्नुहुन्छ र । धेरै मदत गर्नेवाला बच्चाहरूलाई अवश्य धेरै प्यार गर्नुहुनेछ । धेरै कमाउने बच्चा राम्रो छ भने अवश्य उच्चभन्दा उच्च पद लिनेछ । त्यसमाथि स्नेह पनि रहन्छ । बच्चाहरूलाई देखी-देखी हर्षित हुनुहुन्छ । आत्मा धेरै खुशी हुन्छ । कल्प-कल्प बच्चाहरू नै मदतगार बन्छन् । धेरै प्रिय लाग्छन् । कल्प-कल्पान्तरको प्यार जुट्दछ । चाहे जहाँ पनि बस, बुद्धिमा बाबाको याद रहोस् । यहाँ बेहदको बाबा हुनुहुन्छ, उहाँको कुनै बुवा छैन, उहाँको कुनै टीचर छैन । स्वयं नै सबै हुनुहुन्छ जसलाई नै सबैले याद गर्छन् । सत्ययुगमा त कसैले याद गर्दैनन्, २१ जन्मको लागि बेडा पार भएपछि तिमीलाई कति खुशी हुनुपर्छ । सारा दिन बाबाको सेवा गर । यस्तो बाबाको परिचय दिऊ । बाबासँग यो वर्सा मिल्छ । बाबा हामीलाई राजयोग सिकाउनुहुन्छ र फेरि सबैलाई साथमा पनि लैजानुहुन्छ । सारा चक्र बुद्धिमा छ । यस्तो चक्र त कसैले बनाउन सक्दैन । अर्थ त कसैलाई थाहा छैन । तिमी अहिले बुझ्दछौं— बाबा हाम्रो बेहदको बाबा पनि हुनुहुन्छ, बेहदको राज्य पनि दिनुहुन्छ फेरि साथमा पनि लैजानुहुन्छ । यसरी-यसरी तिमीले सम्झायौ भने फेरि कसैले सर्वव्यापी भन्न सक्दैन । उहाँ पिता हुनुहुन्छ, टीचर हुनुहुन्छ भने सर्वव्यापी कसरी हुन सक्नुहुन्छ ।

बेहदको बाबा नै नलेजफुल हुनुहुन्छ । सारा सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तलाई जान्नुहुन्छ । बाबा बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ— पढाइलाई नभुल । यो धेरै ठूलो पढाइ हो । बाबा परमपिता हुनुहुन्छ, परम शिक्षक हुनुहुन्छ, परम गुरु पनि हुनुहुन्छ । यी सबै गुरुहरूलाई पनि लैजानुहुन्छ । यस्तो-यस्तो अनौठा कुराहरू सुनाउनुपर्छ । भन यो बेहदको खेल हो । हरेक कलाकारलाई आफ्नो पार्ट मिलेको छ । बेहदको बाबासँग हामी नै बेहदको बादशाही लिन्छौ । हामी नै मालिक थियौं । वैकुण्ठ थियो फेरि अवश्य हुनेछ । कृष्ण नयाँ दुनियाँको मालिक थिए । अब पुरानो दुनियाँ छ फेरि अवश्य नयाँ दुनियाँको मालिक बन्नेछन् । चित्रमा पनि क्लियर छ । तिमी जान्दछौ— अब हाम्रो खुट्टा नर्कतर्फ, मुख स्वर्गतर्फ छ, त्यही याद रहन्छ । यसरी याद गर्दा गर्दै अन्त मति सो गति हुनेछ । कति राम्रा-राम्रा कुराहरू छन् जसको स्मरण गर्नुपर्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) यी आँखाले जे पनि देखिन्छ, त्यसबाट ममत्व मेटाउनु छ, एक बाबालाई नै देख्नु छ । वृत्तिलाई शुद्ध बनाउनको लागि यो छी-छी शरीरतर्फ अलिकति पनि ध्यान नजाओस् ।
- २) बाबाले जुन भिन्न र सत्य ज्ञान सुनाउनुहुन्छ, त्यो राम्रोसँग पढ्नु र पढाउनु छ । पढाइ कहिल्यै पनि छुटाउनु छैन ।

वरदानः— त्रिकालदर्शीको आसनमा स्थित भएर हरेक कर्म गर्नेवाला शक्तिशाली आत्मा भव !

जो बच्चा त्रिकालदर्शीको आसनमा स्थित (सीटमा सेट) भएर हरेक समय, हरेक कर्म गर्छन्, उनीहरूले जान्दछन्— कुराहरू त अनेक आउनु छ, हुनु छ, चाहे स्वयंद्वारा, चाहे अरूद्वारा, चाहे माया वा प्रकृतिद्वारा सबै प्रकारले परिस्थितिहरू त आउछन्, आउनु नै छ तर स्व-स्थिति शक्तिशाली छ भने पर-स्थिति त्यसको अगाडि केही पनि होइन । केवल हरेक कर्म गर्नु भन्दा पहिला त्यसको आदि-मध्य-अन्त तीनै काल चेक गरेर, बुझेर फेरि जे कार्य गरे पनि शक्तिशाली बनेर परिस्थितिहरूलाई पार गर्नेछौ ।

स्लोगनः— सर्व शक्ति र ज्ञान सम्पन्न बन्नु नै संगमयुगको प्रारब्ध हो ।